

Nr 179.

Godkänd av första kammaren den 11 maj 1932
Godkänd av andra kammaren den 11 maj 1932.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående viss komplettering av föreskrifterna om märkning av utländska köttvaror.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 16.)

(Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 5.)

Till Konungen.

Uti inom riksdagens bägge kamrar väckta likalydande motioner hava framställningar gjorts om sådan komplettering av föreskrifterna angående märkning av utländska köttvaror m. m., att i affärer, där dylika varor saluhållas, skall finnas tydligt anslag om att utländska köttvaror försäljas.

Förevarande fråga har, delvis i annat sammanhang, tidigare varit föremål för riksdagens behandling.

Sedan Eders Kungl. Maj:t genom förordning den 30 september 1921 (nr 581) meddelat bestämmelser i fråga om kontrollen vid införsel av köttvaror och djurfett samt i anslutning därtill utfärdat vissa följdförfattningar, hemställde 1928 års riksdag i skrivelse nr 255 om utfärdandet av skärpta bestämmelser i ämnet. Riksdagen anförde därvid bland annat följande. Den köpande allmänhetens intresse att veta, varifrån en viss vara härstammar, syntes vara tillgodosett beträffande importerat kött och kött efter importerade levande djur. Däremot vore icke det nämnda intresset, som måste anses vara särskilt stort, då det gällde livsmedel, tillgodosett beträffande varor, framställda av sådant kött. Riksdagen ansåg sig böra förorda vissa bestämmelser, vilka givetvis måste närmare övervägas, kompletteras och utformas av Kungl. Maj:t. Sålunda ansåg riksdagen, att på varje färdig vara — såsom korv, sylta, konserver eller annat — i vilken helt eller delvis inginge importerat kött eller kött efter importerat djur, borde omedelbart eller å varans förpackning anbringas en stämpel eller ett märke, utvisande varans utländska ursprung, t. ex. »Import» eller hellre »Utländskt». Vidare borde i varje butik eller annat försäljningsställe, där dylika varor eller från utländska djur härrörande kött saluhölles, finnas ett för allmänheten tydligt anslag, att där försålles utländska köttvaror. Anslaget borde vara tillräckligt stort och skriften tydlig, exempelvis som i Danmark »tryckt i svart färg på vit botten med 75 mm. höga, tydliga, kraftiga och lättläsiga bokstäver».

Kungl. Maj:t utfärdade i anledning av riksdagens berörda skrivelse åtskilliga författningar i ämnet (Sv. förf.-samling 1928: 352, 353 och 354), vilka trädde i kraft den 1 november 1928.

Dessa av Kungl. Maj:t gjorda författningsändringar överensstämde med av riksdagen genom ovannämnda skrivelse angivna åtgärder med undantag bland annat just av önskemålet av att i försäljningslokal, varest kött och varor, framställda helt eller delvis av importerat kött eller djurfett, saluhållas, borde finnas ett för allmänheten tydligt anslag av i skrivelsen närmare angivet slag.

Efter det ovanberörda tre kungl. kungörelser av år 1928 utfärdats, upp togos vissa förhandlingar med Finland, vid vilka överenskommelse träffades uti de frågor, som legat till grund för förhandlingarna.

Till synes på grundval av det resultat, som uppnåtts vid sagda förhandlingar, utfärdade Kungl. Maj:t den 4 januari 1929 tre kungörelser, nr 1—3, varigenom vissa ändringar gjordes i kungörelserna 1928 nr 352—354.

Under den tid, som gått, sedan denna fråga varit föremål för riksdagens och myndigheternas prövning, har det svenska jordbrukets ekonomi starkt försämrats, och den rådande världskrisens verkningar hava numera gjort sig kännbara på ett sätt, som ännu för ett par år sedan knappast kunde förutses. Spörsmålet om åtgärder för tillgodoseende av jordbruksnäringens intressen måste därför tillmätas synnerlig vikt.

Det synes riksdagen, att de skäl, som lågo till grund för 1928 års riksdags åberopade beslut, ännu kvarstå orubbade — således också i fråga om förut omnämnda anslag i butiker, där utländsk köttvara försäljes — och i viss mån nu göra sig starkare gällande. De då begärda åtgärderna avsågo, att i mesta möjliga grad bevara hemmamarknaden för landets egna jordbruksprodukter. I vilken grad den nu av motionärerna ånyo föreslagna åtgärden har praktisk betydelse i avsedd riktning, låter sig icke på förhand med någon säkerhet avgöras. Från deras sida, som önska den föreslagna åtgärden, har framhållits dess psykologiska verkan såsom innebärande en uppmuntran för jordbruksnäringens utöfvare.

Riksdagen har för sin del funnit, att skäl tala för den i motionerna föreslagna åtgärden, men att också andra faktorer kunna tänkas kräva hänsyn. Riksdagen, som i detta sammanhang beaktat de förhandlingar, vilka förekommit med vissa köttexporterande länder och lett till en reglering av hit hörande frågor, anser sig emellertid icke kunna med säkerhet avgöra, huruvida åtgärder i det i motionerna avsedda syftet för närvarande låta sig med fördel genomföra.

Med hänsyn till vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga under övervägande, huruvida omständigheterna numera medgiva utfärdandet av bestämmelser i det syfte, som i förevarande motioner avses.

Stockholm den 11 maj 1932.

Med undersätlig vörndnad.